

CHWAŁA
 Z KRZYŻA
 Ktorey
 y sobie, y nam nabył
 IEZVS krzyżowany
 Przez W. X. MARCINA
 HINCZE Socier^{us} IESV.
 OPISANA.

Conuentus Sieciezki

łásnie Wielmożney Pániey,
Iey Mci Pániey

KATHARZY NIE

Książnie z Ostrogá

ZAMOYSKIEY,

Hrabiney ná Tarnowie

y Iaroffawiu,

KANCLERZYNEY W.

KORONNEY;

Sokálskiey, Nowotargskiey,

Rábsztyńskiey, &c. &c.

Stárościney.

Pániey násey / y Fundatorce Mi-
łóściwey.

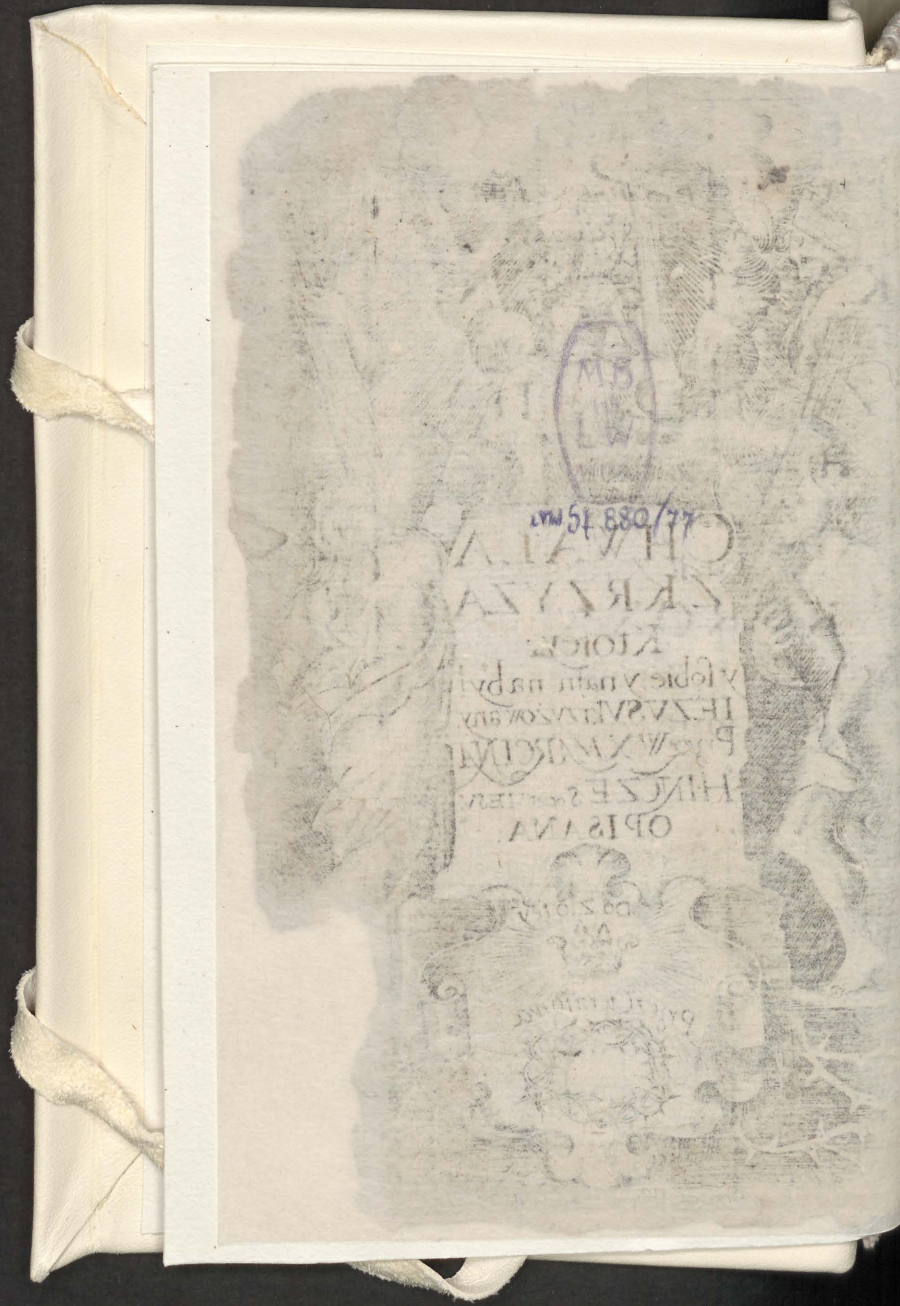

Nowu ia, z Dziecie-
ciem málym, w Dom
W. M. násey M. P.
y Fundatorki Mi-
łóściwey,

*

ściwey,

Bibliotheca Pániey Sieciezkiensis Ordo Benedicte

Przemowa.

tych, ośieróciate, po rodzicielu, namil-
se Dzieci.

Przyznac musze, lasnie Wiel-
można Pani, zeć trzy Krzyże, zgoła
Serce w drobiny pokraiały: ale też y to
przyznac musze, ze W. M. naszey M. P.
Chwały, kraianiem przydaly, która
czuiac boleści w Sercu, do ukrzyżowa-
negoś sie Pána swiego uciekala, me-
żnie te boleści ponosac, nie na ziemie,
ale w Rány tego łzy obfiteś wypuszcza-
ła, przyjmuiac od Boskiej reki kárby
serdeczne z miłością; ze byś po koronie
cierniowej idac tu, złotey w Niebie-
siech nabyła. Cierniowa bowiem, zło-
ta wyrabia korone Chwały, która
W. M. M. P. wysmiencie w smu-
tku wyrabiaś. Co ze tak było, y iest,
y iako chwały W. M. M. P. z krzyżo-
nabywaś, czytaiac te CHWAŁE
Z KRZYŻA, na potieche dusze swey,
czynaś. Ktora ia ofiaruiac W. M.
naszey

Przemowa.

naszey M. P. wielkney, z Swietey pa-
mieci lasnie Wielmożnym Pánem
Małzonkiem swym społ Fundatorce
Collegium, y Dobrodzieyce Zakonu
mego, a mianowicie też, znaczney Col-
legium s. Piotra, za Vrzedu mego;
Unizenie prosze, abyś od osoblwego
Slugi y Bogomodlce swego, affekt do-
bry przyela, chowaiac Zakon moy
w Miłościwey Mácierzyńskney łasce
swey. Do ktorey sie ia też pokornie
oddacie. W Krakowie, w Collegi-
um s. Piotra, 19. Márcá. Roku 1641.

W. M. naszey M. Pániey y
Fundatorki Miłościwey

Unizony Bogomodlcá,

Slugá,

MARCIN HINCZA,
Collegium S. Pio-
tra RECTOR, So-
cietatis IES V.

✠ ✠ ✠

C H W A Ł A Z K R Z Y Ż A.

Wykład Obrázu.

*Duchowie niebá z Krzyżem weseli:
Dziecie Pan I E Z V S, skoczywszy
z łoná Mátki, chwytá sie krzyżá:
Mátka sie leká krzyżá. W nie-
bie weselo przygawáia.*

R O Z D Z I A Ł I.

Odwodzenie Dziecięcia od Krzyżá.

Státnia práwie háńbe Dzieci-
nie / do stáynieście przynieśli /
Duchowie niebá. Krzyż zá-
wsze bywał bezecny / y jest pod ten czas /
gdy sie Dzieciátko w odártey stáyni po-
łożyło. Tak lud Pogánski / iak y Zydó-
wski / brzydzi sie krzyżem. Własnie iak
byście chcieli ohydzić Dziecie tym wshy-
tkim / ktorzy ie witac beda. Jak cen-
Krzyż be-
zecny lu-
dziom.
Kryż z oca prości Pasterze / pewnie od-
stá-
2

Ná krzyżu
dusá sie
ostać może

Krzyż tak potężnie utwierdzony
od Jezusa / twierdza jest dusze / ná kró-
rey samey duszá sie ostać może. Slabe
vzdwignie / co nie jest krzyżem vmoctio-
ne. chcieli sie mocno / duszo / osadzić /
twierdza niech twoja krzyż będzie /
wsztko sie kruszy pod každą duszą / gdsie
niemáš krzyża podpory. Krzyż tylko
mocny / krzyż tylko dusze dzwigac może.
A tá jest samego krzyża chwala / że pod
ciężarem cały zostawa. O by ná krzyżu
sie osadzić ; o by z tey twierdzy prosto
ku niebu dusza záchodzić / żeby má dusza
krzyża nie opuścila / ażby iá ciálo o-
puscilo : byľaby duszy chwala z krzy-
żá / byľaby Jezusowi chwa-
lá z krzyżá.

ROZDZIAŁ VI.

leżeli krzyż Thronem.

Podobno to Thron jest Krolew-
ski / krzyżowe drzewo / Aniołowie /
ná którym zasieć ma iuz nie
w pieluszkach / ale w purpurze / Dziecie /
żeby každy Monarcha / y z nimi každy zo-
sobná szeladnik / mogli po swey kráinie
głosic : Ná wysokim thronie, widziam,
siedzacego meżá, ktoremu poklon oddaie,
wielkosc Aniołow, iednostáynie śpiewaia-
ca, y gráiacá. Krzyż bowiem wysoki
jest ; y znać ze Dziecie widzi / i z nim
Anieli przynieśli swietną purpure / kro-
ta sie odziać ma : bo bez pieluszek nágie
przy krzyżu stoi / nágo skozyło z loná
Mátki. Aleć / me Dziecie kocháne / nie
rowny Thron jest krzyżowy od thronu
loná Mátki : zwycieża ten swietnoścía
Thron Salomonow / wiere sie wracay
predzey / niż trzy Krolewie przyiada /
do loná Mátki / niedbay o żadná pur-
pure : wierz mi / że wydzieš dobrze w
pieluszkach / potym mogą byđ purpury /

Pánná
Márya
thronem
Dziecinj.

Odwodze-

nia concenteruntur, id inuestigare conati-
tium, vt ad extremum ijs dicatur: o
homo, tu quis es, qui respōdes Deo?
*Drzewo zaś skryte w ziemi, z którego i-
koby wszytek krzyż wychodzi, znaczy głęb-
kość dąremney łaski, w czym wiele dawci-
pom sie kruszy, chcacych poiać te tajemni-
ce, że też náosłátek słuchác musá: O czło-
wiecze, tyś kto ieś, którybys śmiał odpo-
wiedzié Bogu?*

PARAGRAPH XIV.

*Iezus ká-
żác bedzie
ná krzyżu
o dlugo-
ści.*

Będac tedy ná krzyżowey kázalnicy
IESVS; kázác bedzie o Długości / o
przeciąganiu / to ieś / o wytrwaniu w
dobrym / o przedsięwzięciu stárczynym
w cności / o trwaniu w życiu swiáco-
bliwym: á bedzie kázal swym rościá-
gnieniem / ábo raczej wyciągnieniem /
którym ono we złobie Słowo skurczó-
ne / skrocone / rościágnie sie tak / że każdy
bedzie mógł liczyć kóści w cieie iego / ka-
żdy obaczyć porwane żely iego / aby tym
swoim kázaniem przywiódł dusze / żeby
sie w życiu pobożnym wyciągały / tak iá-
ko Páwel s. czynil: Ad anteriora me-

extendo

extendo. Do tych rzeczy ktore przede-
mna sa / wyciągam sié bie: aby sobie lus-
dzie spraw przeszlych swoich tak bázno-
nie kácowali / y owšem nie sobie onych
nie wáżyli / lat sobie / ná służbie Boskiej
strawionych / nie liczyli / iáko by iuz w
nich zrobieni / zprácowáni / ale tak żyli /
iáko by dopiero znác Bogá poczynali / y
aż do śmierci / co raz to lepiej postepo-
wali: aby gdy im prace ich w oczach stá-
na / á stánie też IESVS ná krzyżu rościá-
gniony / mówili sobie / że sie iefige w nas /
od pracey / kóści z stánow swoich nie
ruszyli; iefige dla tego kázania / dla tego
wzienia / dla tego spiwánia / dla tego
elegenia / dla tego modlitwy / dla postow
y smartwienia / dla tych biegania / dla
tey boleści / dla tego kłopotu / frasunku /
żely sie w nas nie potargaly, dalekosny
iefige od IESVSA ná krzyżu rościágnó-
nego: á co wiedziéć / czy tak przyemnie-
smy spráwy náše odprawowali / aby po-
cieche wzynily Jezusowi / á nie raczej
smy wiecey temu bolu ná krzyżu zadas-
wali.

Bedzie kázal IESVS y wytrwaniem /
ná kázalnicy krzyżowey: ábo w- m lubo
227

Le

go zwa

*Iako ná
człowiek
kácowác
swe sprá-
wy.*

*Iezus wy-
trwaniem
kaze*

gdy nas swym krzyżem pokruszył / krzyżem pomieł. Co bodaj było; własnym / by abowiem był z nas chleb / Jezusow / któryby sobie on krzyżem własnym zmiął / doskonałe: inaczey nie będzie światły / chleb z dusze moiey / gdyby tey krzyż nie / kruszył mego IESUSA. Day mi tak IESU / bydz zbożem twym; puść tak / moy tak / drzewo krzyżowe / żeby mie drobno tak / potarło / i tak oby mnie w ziemi tu żyjący / nie było: dosć na mnie / gdy w niebie ży / wym z tobą bede / y tam widziany bede / nieczego na ziemi niechce / infego / ty / to / mego wyniszczenia / abyś y przez to / sta / tegnięszy był na krzyżu / niżli we złości / gdybyś ma dusze pokruszył / wynis / szyl / na wzor krzyżowanego / sie / bie / y potem mi dal wiecna / chwale / a sam miał za to z / krzyżą pochwałę.

ROZDZIAŁ XX.

Jeżeli krzyż, do rozbitcia Księgi, albo Przywileju, służy.

Rozbić podobno Książkę potrzeba / albo przywilej / na tym drzewie / albo też społem opisana Genealogia Dzieciątka / żeby Królowie dowodnie zrozumieli / iż Dziecię Królem / że Panem właściwym światła / y Dzieńdżicem / że prosta linia idzie z wielkich Monarchow. co tytuł pokazuje / IESVS NAZARENSKI, KRÓL JUDOWSKI, na czele przywileju napisany: żeby y Herod mógł obaczyć / że się nie wdziera na Królestwo / ale tak własne obeymuie. Toby zrad była chwala Dziecinie / że Królom nie dla tego zaciągnął / aby mu cudzego dostawać pomagał / ale żeby o tego własnym / świadectwo wydać mogli / y krzywdy mu czynić nie dopuszczali. A wiecie z siebie dosyć wzywni / gdy z znaku niebieskiego / Królem go ogłosili. alechy ięszce wiecey mówili / mocnięby przy nim stali / gdy-

Przywilej Królom, do ponizenia może poruszyć.

Czas wieczny / do wychwalenia siebie /
 day czas do grania wiecznego. Niech
 iak nayprzedzey naklonie głowy / przy
 punkcie śmierci / zebym przy tobie wy
 nozysz głowę / stal wieknieście / grał to
 bie mile.

IESV dobrośliwy / ktory / w Sadu
 dzien straszny / przyidziesz z ta luemą krzy
 żowa / y rośnie zágras každemu : zmiłuy
 sie nad ducha moia : Day tu grac z soba
 na krzyżu / day w ten czas straszny / gracie
 mnie przy krzyżu / ktory na świecie nie mie
 miluje / oprócz twoiego krzyża / ale nie
 bez ciebie / dobro iedyne moie / miłosci
 moia krzyżowa / IESV. Ktoremu tak są
 wszystkie dobrodzieystwa / iako też y są
 to / jes dal napisac o krzyżu / niech będzie
 VIEKVISTA CHVALA; a mnie
 KRZYŻ; ale twoy / miły wieknieście /
 przez przyczynę Matki Przenaswiete
 hey / Panny niepokalanej / y Anyo
 la mego Strozá.

A M E N.

W K R A K O W I E.

W Drukarniemy Andrzeia Piotrkowczyka, Typogr: I. K. M.

Roku 1641.

